

A szeretet nincs szenvedés nélkül

Még nem akadt olyan bölcséleti, vagy vallási rendszer, amely kikerülhette volna az emberi lét három alapkérdését: mi az ÉLET, mi a HALÁL és mi az ami a bölcsőt a koporsóval összeköti, vagyis mi a SZENVEDÉS. A szenvedés, ami az emberi életet át meg átszövi.

Krisztus, aki még a keresztfán sem fogadta el az epével kevert ecetet, viszont elfogadta a szenvedés tényét, nem magyarázta azt, nem értelmezte hanem egyszerűen hűséges és engedelmes volt az Atyához, egészen a kereszthalálig. Ő ismerte az emberi élet mélységeit és velejáróit, s előre figyelmezteti követőit: „Amikor háborúról és lázadásokról hallotok ne rémülözzetek...nagy földrengés lesz itt is ott is...rendkívüli jelek tűnnek fel az égen... kezet emelnek rátok...üldözni fognak titeket ...kiszolgáltatnak... helytartók elé hurcolnak miattam.. Mindez alkalom lesz arra, hogy tanúságot tegyetek." (Lk 21,9-14).

„Aki nem veszi vállára a keresztyét, s nem követ, nem méltó hozzám.”(Mt 10,38). A szenvedés olyan, mint a kagyló két fedele közé bekerült homokszemcse, amely addig izzadja, szenved körűl, míg fájdalmai középpontjában igazgyönggyé nem alakul a parányi homokszem. Bölcsőnk és koporsónk kettős héja között ugyanerre a lehetőségre tanít Jézus: átalakítani a szenvedést valami nagyszerűvé. Mire való ez a ragyogó, de mégis fájdalmas folyamat? Kell ez?- jajdulunk fel. Úgy látszik, igen. Mert míg elfogadjuk és beépítjük a szenvedést, míg felhasználjuk, felajánljuk és átalakítjuk, magunk is átalakulunk új emberré. Éppen az az élet egyik földi célja: megújult emberré válni. Ez nem lehetséges szenvedés nélkül, Jézus keresztyét elfogadó Cirenei Simon is így alakult át később követőjévé (Vö. Mk 15,21). A „tüske” alakította át Szent Pál apostolt erőtlen-erőssé. Jézus követése, a szeretet és a szenvedés értelme nagy titok. A misztériumot pedig csak a szív érti meg igazán, az ész alig. Kétségtelen, hogy aki szeret, annak szenvednie is kell. Születésünk pillanata is szeretetből fakadó szenvedés: az édesanyának is, a gyermeknek is. Minél inkább szeret valaki, annál több szenvedés vár rá, mert a szeretet nincs szenvedés nélkül. Egy biztos, s ezt is Jézus tolmácsolja egész életével: aki szenved az kezdjen el tettekkel szeretni. Aki jobban szenved? Jobban szeressen, tegyen, dolgozzon, imádkozzon,

mert annál inkább enyhül a szenvedése. A szeretet és a szenvedés kettős pólusában áll a kereszt. A kereszt egyik misztériuma ez. Alatta bizalommal megállva érik meg igazán hivatásunk: szeretetünk és szenvedésünk - Isten ügyéért, egymásért. Alatta értjük meg küldetésünk szépségét, és alatta alakul át életünk kagylóhéjában a fájdalom szemcséje örömmé, értékke, föltámadássá.